

мэринүүдэй комплексна механизацинэ дүүргэхэ. Хөлболгын инвентари тушаа хүдөө ажайхын хэрэгсэлэнь байһан тракторна паркарда зохилдуулан хүсэд үгэлгые хангахэ".

Хүдөө ажайхын выставкын экспонатдад, төрөөн дээрэ харуулагданан тон шэнэ машинанууд болбол механизацин саашанхи зорилгонууд тухай Сэздын заабарин дүүргэдэжэ байһан тухайн хэлэнэ.

Н. Топ.

ДАВИД САСУНСКИЙ

(Армянска арадай эпос)

Өөрингөө хани Хандут—Хатунай урда тэрэнэй эсэргин дайсадыс үгэйхээ тухай Давидай тангариг (худ А. Мамаджаниян).

ГУРБАДАХИ БҮЛЭГ ДАВИД

Нэгэдэхий часть

Мера-Мелигыг эсэргүүсч Давидай тэмэсэл ДАВИД МСЫРТЭ

1.

Хүндөлтөйгөөр ханагдах байгаарай
Ши, Дехун-Чух Цам, дүшэ дахин!
Хүндөлтөйгөөр ханагдах байгаарай
Ши, Керн-Торос, дүшэ дахин!
Хүндөлтөйгөөр ханагдах байгаарай
Ши, Горлан-Ован, дүшэ дахин!
Хүндөлтөйгөөр ханагдах байгаарай
Сэсн эмэгэн хувшан, дүшэ дахин!
Хүндөлтөйгөөр ханагдах байгаарай
Чымшик-Султан!
Хүндөлтөйгөөр ханагдах байгаарай
Хорото Мсара-Мелик!
Хүндөлтөйгөөр ханагдах байгаарай
Исми-хатун!
Хүндөлтөйгөөр ханагдах байгаарай
Узсхөлөн гоё Давид, мянга дахин!
Хүндөлтөйгөөр ханагдах байгаарай
Ши, Хандут-хатун!

2.

Давид үнөшөн үлбө.

Хоёр абаганарань хөөрөлдөхөөс аугаар-ба.

Горлан-Ован асууба:—Верго!

Давидыг ши абаха гүш,

Али би өөртөө абхам гү?

Трус-Верго хэлбэ:—Намда өөрийми

хүбүн би;

Давидыг ши абыш, хүбүншлэ!

Давидыг Горлан-Ован абаха,

Тэрэнэй абань болбо даа.

Хүбүнүдье эдэлүүлжэ тэжээжэ байһан

Сасун городей намгад хуу

Тэрэ хүбүнэ эдэлүүлхыг хүсэбэ.

Тээд тэрэ хүбүн хөнэйшье хүү абата-

гуй.

Горлан-Ован гашуудаба;

Тэжээшэдыг суглуулаад хэлбэ:

— Минни аша үхэхэн хал!

Тээд юу хөхө гэшье библи? Хайшан

гэхэб?

Хайшан гөөд энээнине абараха библи?

Арад зон тэрэндэ хэлбэл даа:

— Мгэрэй долоон жөл нууһан Мсыртэ

Давида тэжээшэ өхөнөр байнал даа!

Долоон жэлдэ тэрэ Мгэрэй намаганын

болон байгаа юм,

Тиигээд Мгэрэй хүбүнэ тэжээжэ бай-

даг юм.

Ши хүбүнүгэ Мсыр өлгөхө ёһотойш!

Тэндэ хун болохо, анда энэшини үхэхэ,

Эндэ өнөшини хөнэйшье хүү абанагуй!

3.

Ован хөлөнэ:—Хан тээд энээнине Мсыр

абаашахаб?

Арад зон харюусана:

— Хүбүнүгэ Джалали мориндо даалга,

Хүбүнүгэ Джалалин нурганда уя,

Азаргала шабадаарай

Тээд мсырскэ хатунда хүлэг морёор Да-

вид харайлгажа хүрхэл!

Ован байраһаань морёо гаргаба. Мо-

рёо шэмэглөбөд.

Давид үлгэйдэнхэй. Торгон бүһөөр

эмөөлдөн уянхай.

Тиигээд, Ован Джалали мориндоо хүлэ-

бэ даа:

— Мүргөнэб шамда, миним сэсэн мо-

рин: *)

Миним хүбүнэ вер уһанда бү хаяарай!

Уула хабегай толгойгооронь бү мүр-

гүүлөөрэй!

Энээнине холын Мсыр абаашажа,

Мсырскэ хатунда өөртөнэ үгөөрэй.

Сасунай нарыг шамда би найдаһаб:

Нөггөтө бү хаяарай, хабегай бү сохюу-

лаарай!

*) Дуун.

Абаашиш энээнине бүтэнөөр, сагай
хайнда,
Сасунай наран унтаравгүй блэн ма-
найда!

4.

Ашаагаа абаад, Джалали нуха харайба,
Үүлэнэй саагуур, хадын саагуур хорго-
добо...
Мсра-Мелигын ажынь сонходо нууба.
Харан гөһөн: хөөгүүр тоонго хиндэбэ,
Тооһоор газарһаа огторго хүртэр
баганатажа;
Дүлөөр газар тэнгри өөдэ бадарба;
Хин халхин дүтэлнэ... Хатун хэлбэ:
— Джалали мориной хүл дооро хин-
дэгшэ

Налхи шуурган бэшэшье наа, магад
Тоборог, дүлэншье байжа болхо даа
Тингээд хаалгашадаа тэрэ захирба:

— Үүдэ түргэн нээ,

Манай гэр тээшэ харайжа ябана морин!

Хаалгашань харайба, үүдэлэ нэбэ

Джалали морин урдаа хараба.

Морин хараад, хатун таниба,

Эмөөлдөн нэгэ юм уяатай байба.

Мелик хүбүнүдэ хатун хэлбэ:

— Ошо, морин бари,

Хараарай, тэрэн дээрэ юун байнаб,

Тэрээнине намда асараарай!

Мсра-Мелик мориндо хүржэ ерөбө.

Морин толгойгоо ханжуулба.

Мелик үхибүнэй хушалга хараба.

Тайлажа, эмөөлнэнь абаад,

Эжиндэ асаража үгэбэ.

Хушалгын тайлаад, хатун хараба:

Хушалганы Давид унтаж хэбтөбө.

Хажуудань грамота хэбтөбэ.

Тэрэ грамотадань Горлан-Ован бөшөнө:

„Бари, дүү басаган!

Мгэр тэхэржэ, хүбүн тэрэндэ түрөө

юм.

Мгэр намагантаяа үхшөө. Үхибүннэ

үншэн үлшоо.

Мгэрнэ нанан, ши энээнине абажа тэ-

жээгш.

Айнабди—эно манайда үхэхэ байна.

Өдөө болоод байхадань,—

Нөөргөн өөртөө би абахаб

Бодожо үзөөд, Мсырскэ хатун хэлбэ:

Тиймэшье боло даа.

Мгэрнэ намда нэгэ туһалаа нэн,

Тэрэндэ ингаа, би хүбүнүдэ тэжээ-

хөб;

Тэжээхэ би үшөө шадалтай байнаб.

Би өөрөө хүбүнэ үххөнөөн халга-

жа,—

Давидыг тэжээхэ болхоб.

Манайда энэ ургал лэ!

Давид, Мсра-Мелик ахадуньр болог,

Нүхэдүүд боложо ургал лэ,

Мсырскэ газарыг сугтаа эзэлжэ ябаг

лэ.

Яахаб! Энэ Сасундаа бусаха ёһотой юм

аал?

5.

Тинхэдэ, Мелигэй нүдэдэн хурсадана.

Тэрэ ниггэжэ хэлбэ:

— Эй, үүдэлэ лабаар хаагты,

Морин-Джалали манай гарта ороо ха-

дань,—

Тэрээнине барижа абхабди!

Үүдэ хааба, тэрэ дороо

Зуун морито хүнүүд, морин хүрээлнэ,

Ургалжа барихыг оролддо.

Эндэ азарга Джалали өөртөө хэлбэ:

— О, бурхан! Яагаад би халаха биби?

Баруулжаа харайба. Зүүлжэ харайба.

Ханадань тулажа ерөбэ.

Мүргэбэ:—Бурхан! Хүсэ намда үгш,—

Хана харайжа гархымни!

Гарагуй наа—би эндэ үхэхэмни...

Эндэ гүйгөөшэ Джалали хүсэ ехээр нэ-

мбэ,

Тэрээнине хүнүүд барижа шадабагуй.

Харшань дүшэн аршин үндэр байгаа

нэн,

Гэбөшье гүйгөөшэ хүрэн, харайжа га-

раад

Холо хоргодон арилаа нэн.

Мсра-Мелик хашхарба:

— Гашуудал! Гайхамшаг Джалали би-

дэнхэ арилбал,

Гарһаамнай мултаржа талинбал!

6.

Гүйгөөшэ үдэр хүнүгү Сасун тээшэ ха-

райна.

Ован үдэр хүнүгү хүдөө тээшэ хараа-

шална.

Нөггөтө оройшог тэрэ харажархыб:

Газарһаа огторгой хүртэр тоонго муш-

харба.

Тэрэ Джалали таниба, тэрээнэй эмөөл-

дэнэ

Хөншье юр харагдабагуй.

Морин-Джалали үүдэ худар харайжа

оробо,

Ован угтаад, ниггэжэ тэрээнхөө асууба:

— Джалали! Ши минни нүдэдэйни тэ-

рэл *)

Хөлш, ямар хабегай дээрэ тэрэ унааб!

Хөлш, ямар шоно тэрээнине мэрэб,

Хаана ши, харин газарта

Үзсхөлгэмни тэглэйш?

(—Морин-Джалали харюусаба:

— Тангадэшье тэрээнине, унадашье тэ-

рээнине *)

Оруулаагуйб, шоношье тэрэндэ хүрөө-

гуйл

Хөөхөйе Мсыр доронь абаашааби,

Хатан ханада баруулааби.

Тээд өөрөө би арайхан мултаржа га-

рааб:

Мелик намайе хааха гэжэ захираал,

Тээд дүшэн аршин үндэр харшын би

Харайгаал, гүйжэ тандаа би ерөбө.

Ован моринойнгоо сохын таалаад, хэ-

лбэ:

— Морин-Джалали хаалгатай гэжэ хө-

лөнөн

Тэрэ хүнүг гэр дээгүүр,

Тэрээнэй үр бэе дээгүүр бурханай ха-

раал нэрбег!

Тингээд Ован долоон үдэнэй саана

морёо оруулба,

Долоон суургаар суургадаба.

*) Дуун.

„ДАВИД САСУНСКИЙ“

(Армянска арадай агууһа эпосыг 1000—жэл)

Уужам үргэн Советскэ Союзай бүхы
ахадун арадууд болбол мүнөө армянска ара-
дай агууһа эпос (эпигр) „Давид Сасунский“
гэдэгэй нэгэ мянган жэлэй ойн найн үдэр
тэмдэглэжэ байна. Энэ сентябрийн 15-да Ар-
менинн столица—Ерваньда, СССР-эй Советскэ
Уранзохёлошодой юбилейн пленум нөөгдө-
нө. Энэ өдөр хадаа орос ба бусад олон
хөлөнүүд дээрэ оршуулагдан хэблэгдэжэ бай-
на.

Арменида хүндэ хүшэр арабска доб-
толгын эпоходо найруулагдан сасунска
баатарнуудай тухай арадай эпос болбол
мянган жэл болһон байна. Национальна бөө-
даанхай байхын түлөө, арадай зол жаргалай
түлөө, арадай сүлөө ба хүхюу ажабай-
далай түлөө тэмсэлэй идея болбол энэ
зохёолыг манай үдэрүүд хүртэр дамжуул-
наар ерүүлһэн эпос зохёогшодыг ба олон-
тооной үлгэршэдыг зоригжуулан байна.

Арменида онсо һонирхолтой ба суутай
энэ үргэн поэма болбол дэлхэйн фольклорой
архим найхан жэшөөнүүдэй нэгэн мүн.

Армянска үлгэрүүдэй холбоо-
той бүхэл цикл болжэ „Давид Сасунский“
зохёогдон бүридхэгдэлэн IX зуунжэлэй эсэ-
тэ хабаадаха юм. Армени VII зуунжэлдэ
дайлан абһан ба тэрэ оронине саг үргэлжэ
дээрмэжэ байһан арабууд хадаа армянска
арадай уламбур хүсэтэй шанга эсэргүүсэл-
гэтэй тохёолдоһон байгаа. Хари ороной дар-
лагшадтэ зэвүүрхэлгэ ургһан байгаа. Ара-
буудыг эсэргүүсһэн тэмсэлдэ, дунда вейн
Арменин можонуудай нэгэн—Сасун гэдэг
тусгаар нуури эзэлжэ байһан юм. Армянс-
ка историн хубилалтата ведэ сохот тэргэ-
зарт, шөрүүн шанга хада ууланууд ба ой мо-
доной дунда арадай эпос „Давид Сасунский“
гэгшэ аажмаар зохёогдожо эхилһон юм. Х
зуунжэл хада Армени арабска дарлалта-
һаа сүлөөлгэдэ оруулан байгаа.

Сасунска геройнуудай хамаг хүсөн,
омог зориг ба баатаршалган хөөжэ бүхэндэ
арадай хэрэгтэ зорюулагдан байна. Дай-
садыг эсэргүүсһэн тэмсэлдэ зоригжуу-
лагдан армянска арад болбол гүнзэгй де-
мократизмаараа ба агууһа уранзохёолой
шанартайгаараа хүсэтэй өөрингөө эпос „Да-
вид Сасунский“ байгуулан байна.

Энэ хадаа үнэхөөрөө арадай шанартай
эпос мүн. Тингээд, гансахан лэ арадай гүн
дунда байдаг, манай үдэрүүд хүртэр арадай
аман үгнүүдтэ гамтайгаар хадагалагдажа
байһан ба хэлэнь хадаа арадай эли толорхой
хөлөн байһан дээрэһэ арадай шанартай бол-
но бшэ, харин хамагтай түрүүндэ энээнэй ге-
ройнууд ба тэднэй үзэлүүднэ арадай мас-
сануудтай нагта холбоотой байһан дээрэһэ
арадай шанартай эпос мүн болно.

12 мянга шахуу мүнүүдье багтааһан
эпос поэма болбол, сасунска дүрбэн
ведэ тааруулагдан, дүрбэн „бүлэг“ болон
хубаагдаха юм. Биднэр мүнөөдөрэй номерто
„Давид“ гэжэ өгөө гол ба өгөө үргэн гурба-
дахы бүлэгнэй өхнөө оршуулагдан хэдэн
дуунуудыг хэблэбди. Саашаа, оршуула-
дахын өөргөөр энэ эпосыг тус тусгаар бү-
лэгүүднэ хэблэгдэжэ байха байна.

Армянска арад болбол өөрингөө хүсые
зангидажа, хари газарай арабска господст-
вын дарлалтыг хаяһан тэрэ үдэрүүднэ хой-
шо мянган жэл гүйсэбэ. Арадай эрхим найн
һанал хүсэл ба эрмэлзлэлүүднэ бөөдээ
шэнгөөһан Давид Сасунский тухай эпосыг
найруулагдан үдэрүүднэ хойшо мянган
жэл гүйсэбэ.

Манай үдэрүүдтэ, сталинска эпохын
ведэ, манайда сэтгэлэжэ байгаа оронууд,
поэзин баян гэгшын матерүүд нээгдэжэ,
арадуудай агууһа ахадунгуй холбоонь бэх-
жөөжэ байна. Ахадун советскэ арадуудай хө-
лөнүүд дээрэ Шевченко, Руставели хаяхынан
нэрбэн байна. Мүнөө „Давид Сасунский“—
армянска арадай мянган жэлэй эпос ханхи-
нан нэрбэжэ байна. Наяар Низам—агууһа
азербайжанец нэрбэжэ байна.

„Давид Сасунский“ найн үдэрлэгтэ бол-
бол ленинска-сталинска национальна поли-
тикий гүн сэтэниг харуулжа, советскэ
стройн лэ байхада арадууд хадаа дүү-
рэн национальна самосознанида хү